

3. Онуфрієнко О.В. Специфіка термінології досліджень з публічного управління: системний підхід // Електронний збірник наукових праць «Публічне адміністрування: теорія та практика». Дніпро: ДРІДУ НАДУ, 2018. № 1 (19). – Режим доступу до документа: [http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2018-01\(19\)/6.pdf](http://www.dridu.dp.ua/zbirnik/2018-01(19)/6.pdf).

4. Assal, A. (1994). La métaphorisation terminologique. Terminologie et traduction, 1994, Vol. 2, 235-242.

5. Cox, Sh. (2014). Managing Information in Organizations: A Practical Guide to Implementing an information management strategy. Palgrave McMillan. P. 171-172. (all 401).

6. Ensor, Ph. (Spring 1988). The Functional Silo Syndrome. Retrieved from <http://www.ame.org/sites/default/files/documents/88q1a3.pdf>.

7. The White House. (2018). The President's management agenda. Washington, DC: Author. Retrieved from <https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2018/03/The-President%E2%80%99s-Management-Agenda.pdf>.

Остренко Микола Вікторович,
ад'юнкт відділу докторантури
та ад'юнктури Національної
академії внутрішніх справ

БАГАТОЗНАЧНІСТЬ ТЕРМІНА «РЕАБІЛІТАЦІЯ»

Реабілітація – поновлення втраченого доброго імені, відновлення репутації. Поновлення прав, відміна необґрунтованого звинувачення невинної особи або групи осіб через «відсутність складу злочину». Реабілітація відрізняється від амністії, помилування повним відновленням прав та репутації з огляду невірної звинувачення. Також під поняттям реабілітація розуміють комплекс медичних, педагогічних, професійних і соціальних заходів та послуг, спрямованих на відновлення здоров'я та працездатності осіб з обмеженими фізичними й психічними можливостями внаслідок перенесених травм та захворювань.

Сучасне розуміння даного визначення було сформовано лише у XVIII ст. Хоча до того часу історичний розвиток не стояв на місці та першочергове визначення комплексу відновлювальних заходів можна було відносити лише до

медичних дисциплін. До появи даного визначення від античності та до кінця епохи середньовіччя передові науки передбачали комплекс відновлювальних заходів лише у фізико-біологічній площині.

Уже в період з XVIII до XIX ст. термін «реабілітація» набув свого багатозначного визначення, розуміючись не тільки як захід з відновлення фізико-біологічного стану, а й як відновлення у своїх правах із повним поверненням особистого соціального становища.

Перші кроки в напрямку юридичного визначення реабілітації були зроблені у Франції в XVIII ст. Надалі тенденція зі встановлення комплексу заходів із повного поновлення у своїх громадянських правах мала своє розповсюдження на інші країни Європи, включаючи Російську імперію та територію наддніпрянської України, яка на той момент була складовою Росії.

У ході історичного розвитку вже у XX ст. значення слова «реабілітація» стало за собою нараховувати понад 6 визначень, які між собою межують. Можна навести декілька прикладів зі словників, які мають значне розповсюдження.

Виправдання, відновлення в правах (Словник синонімів).

Результат постановлення виправдувального вироку або припинення кримінальної справи по одному з реабілітують підстав. Підставами такого роду є: відсутність події злочину, відсутність в діянні складу злочину і недоведеність участі обвинуваченого (підсудного) у вчиненні злочину. Рішення (постанова, ухвала) про припинення кримінальної справи повинно бути прийнято особою, яка проводила розслідування, суддею в стадії призначення судового засідання, судом вищої інстанції факту, що перевіряла законність і обґрунтованість вироку, а виправдувальний вирок – судом першої інстанції (Енциклопедичний словник конституційного права).

Вважається винесення виправдувального вироку при перегляді справи, постанова або ухвала про припинення справи за відсутністю складу злочину або за недоведеністю участі в скоєнні злочину, а також постанови про закриття справи про адміністративне правопорушення (Історичний словник).

1.) Поновлення доброго імені, репутації несправедливо заплямованої або безпідставно звинуваченої людини. Першим виступив місцевий наш поет Вишневий. Тема його вірша – реабілітація нової жінки - звучала лірично (Кач., II, 1958, 17);

Коли відбувався величезний процес перетворення робітничого класу з класу в собі в клас для себе, відчув [М. Горький], що найголовніше - це боротьба за людину, реабілітація людини (Рад. літ-во, 10, 1968, 89). 2.) юр. Відновлення в правах людини, стосовно якої скасовано судовий вирок. Вийшовши з залу суду, де розбиралась справа Теміра і закінчилась цілковитою його реабілітацією, Манченко побіг до лікарні, щоб сповістити про це доктора (Гжицький, Чорне озеро, 1961, 276) (Тлумачний словник української мови).

Комплекс медичних, педагогічних, профілактичних заходів, спрямованих на відновлення (або компенсацію) порушених функцій організму і працездатності хворих та інвалідів. (Природознавство. Енциклопедичний словник)

Відновлення в правах, в громадській думці, відновлення довіри. (Комерційний словник)

У медицині комплекс медичних, педагогічних і соціальних заходів, спрямованих на відновлення (або компенсацію) порушених функцій організму, а також соціальних функцій і працездатності хворих та інвалідів. (Великий медичний словник).

1.) Відновлення колишньої, незаплямованою репутації, спростування звинувачень. 2.) Відновлення в правах. 3.) Відновлення репутації, доброго імені людини, несправедливо зганьбленої і безпідставно звинуваченого у будь-чому. 4) Відновлювальне лікування, що включає систему заходів (державних, соціально-економічних, медичних, професійних, педагогічних, психологічних та ін.) з метою якнайшвидшого і найбільш повного відновлення здоров'я хворих та інвалідів (Словник Ожегова).

Таким чином, наведеними прикладами із різноманітних джерел встановлено зв'язок розвитку терміну «реабілітація», який можна прослідкувати з часів античності як комплекс медичних заходів відновлювального характеру без конкретного визначення, подальший перехід до історично зумовленого синтезу та винаходу фундаментального поняття «реабілітація» із наступним запозичанням до інших наукових галузей знань.